

عنوان مقاله:

درآمدی بر قوم باستان شناسی کوچ روان قره داغ مرکزی آذربایجان

محل انتشار:

مجله پژوهش های انسان شناسی ایران، دوره 6، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

وحید عسکریپور - استادیار گروه باستان شناسی دانشکده هنرهای کاربردی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

آرش تیرانداز - کارشناسی ارشد باستان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

بهرام آجورلو - دانشیار گروه باستان شناسی دانشکده هنرهای کاربردی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

هدف از نگارش این مقاله بررسی مقدماتی منطقه قره داغ آذربایجان از سه منظر بوم شناختی، باستان شناختی و قوم شناختی است. این منطقه کوهستانی فاقد خاک زراعی غنی بوده و روستاهای کم جمعیت و اوباهای ایلات کوچرو، تنها زمین سیمای آن محسوب می شوند. بررسی های باستان شناختی نیز نشان از فقر نسبی شواهد باستانی در دوره های ماقبل عصر آهن دارند. موضوع اصلی این مقاله، بررسی دلایل تداوم زندگی کوچ رو در این منطقه تا به امروز و نشان دادن پیوستگی های تاریخی و بوم شناختی آن است. در این مقاله نشان داده می شود که با توجه به شاخصه های محیطی و بوم شناختی حاکم بر منطقه قره داغ مرکزی، سنت های فرهنگی موجود در آن برای مدت بیش از سه هزار سال و با محوریت کوچ روی عمودی تداوم یافته است. فرض اصلی آن است که تداوم شرایط بوم شناختی و محیطی و محدودیت های خاص آن موجب این پایداری و استمرار فرهنگی بلند مدت شده است. روش اصلی مورد استفاده در این پژوهش قوم باستان شناسی است. بررسی های باستان شناختی و قوم شناختی قره داغ بار دیگر نقش بنیادین زیست بوم را در پایداری یا ناپایداری شیوه های گوناگون زیستی اجتماعات انسانی بازتاب می دهد. روشن است که زیست بوم هایی نظیر قره داغ مرکزی، هرگز مجال شکل گیری نظام های استقراری و حرکت به سوی پیچیدگی های اجتماعی و فرهنگی را به ساکنان خود نخواهند داد.

کلمات کلیدی:

اوبا، بوم شناسی فرهنگی، شاه سئون، عصر آهن، قره داغ، قوم باستان شناسی، کوچ رو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1614775>

